

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ
ว่าด้วยการคุ้มครองการทำงาน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ของผู้ปฏิบัติงาน
(ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๒

เพื่อให้พนักงานมหาวิทยาลัยได้รับสิทธิประโยชน์ด้านเงินชดเชย กรณีพ้นสภาพหรือถูกเลิกจ้างตามมาตรฐานการคุ้มครองการทำงาน จึงเป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการคุ้มครองการทำงาน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ของผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๗) และมาตรา ๒๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑ สภามหาวิทยาลัยทักษิณ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการคุ้มครองการทำงาน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ของผู้ปฏิบัติงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการคุ้มครองการทำงาน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ของผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙ ให้พนักงานมหาวิทยาลัย ยกเว้นพนักงานพิเศษตามความในข้อ ๑๗ (๓) แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ มีสิทธิได้รับเงินชดเชย ซึ่งเป็นเงินที่มหาวิทยาลัยจ่ายชดเชยให้แก่ผู้ที่พ้นสภาพจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย หรือถูกเลิกจ้าง ตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานติดต่อกัน ก่อนพ้นสภาพจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เกษียณอายุ

(๒) ถูกเลิกจ้างด้วยเหตุที่มหาวิทยาลัยยุบหรือเลิกตำแหน่ง หรือยุบเลิกหน่วยงาน หรือมหาวิทยาลัยเลิกจ้างก่อนครบอายุสัญญาโดยไม่มี ความผิด หรือเจ็บป่วย หรือทุพพลภาพขณะปฏิบัติหน้าที่ จนเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานอย่างถาวรตามคำวินิจฉัยของแพทย์

การพิจารณาจ่ายเงินชดเชยให้เป็นอำนาจของอธิการบดี โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคลประจำมหาวิทยาลัย”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นข้อ ๙/๑ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการ คຸ່ມครองการทำงาน ค่าตอบแทน สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๕๑

“ ข้อ ๙/๑ กำหนดอัตราเงินชดเชย ดังนี้

(๑) พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยสี่สิบวันแต่ไม่ครบหนึ่งปี ให้ได้รับเงินชดเชยไม่น้อยกว่าเงินเดือนอัตราสุดท้ายสามสิบวัน

(๒) พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งปีแต่ไม่ครบสามปี ให้ได้รับ เงินชดเชยไม่น้อยกว่าเงินเดือนอัตราสุดท้ายเก้าสิบวัน

(๓) พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งทำงานติดต่อกันครบสามปีแต่ไม่ครบหกปี ให้ได้รับ เงินชดเชยไม่น้อยกว่าเงินเดือนอัตราสุดท้ายหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

(๔) พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งทำงานติดต่อกันครบหกปีแต่ไม่ครบสิบปี ให้ได้รับ เงินชดเชยไม่น้อยกว่าเงินเดือนอัตราสุดท้ายสองร้อยสี่สิบวัน

(๕) พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งทำงานติดต่อกันครบสิบปีขึ้นไป ให้ได้รับเงินชดเชย ไม่น้อยกว่าเงินเดือนอัตราสุดท้ายสามร้อยวัน”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการคຸ່ມครอง การทำงาน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ของผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความ ต่อต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ มหาวิทยาลัยไม่ต้องจ่ายเงินชดเชยแก่พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งถูกเลิกจ้างใน กรณีหนึ่งกรณีใดต่อไปนี้

(๑) ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่มหาวิทยาลัย

(๒) จงใจทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย

(๓) ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๔) ถูกสั่งลงโทษปลดออก

(๕) ไม่ผ่านการประเมินเพื่อบรรจุเป็นพนักงานประจำ หรือไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี

(๖) ไม่รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดหลังเสร็จจากการไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ปฏิบัติงานวิจัย ปฏิบัติงานบริการวิชาการ หรือเพิ่มพูนความรู้

(๗) ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาสิบห้าวันทำการติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการคุ้มครองการทำงาน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ของผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑ การถูกเลิกจ้างโดยไม่มีสิทธิได้รับเงินชดเชยของพนักงานมหาวิทยาลัย ตามกรณีในข้อ ๑๐ จะกระทำได้อีกเมื่อได้ดำเนินการสอบหาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.น.บ. กำหนด และปรากฏจากพยานหลักฐานอันเชื่อได้ว่าพนักงานมหาวิทยาลัยได้กระทำผิดจริง และมหาวิทยาลัยได้ระบุเหตุผลผลการเลิกจ้างไว้ในหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้าง

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ถูกเลิกจ้างตามกรณีในข้อ ๑๐ มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการเลิกจ้าง

กรณีที่มหาวิทยาลัยดำเนินการสอบสวนเพื่อเลิกจ้างตามกรณีในข้อ ๑๐ และเห็นว่าควรให้ผู้ถูกสอบสวนปฏิบัติหน้าที่ต่อไประหว่างการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้นจะเกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอาจสั่งพักงานผู้นั้นชั่วคราวได้ไม่เกินเจ็ดวัน โดยให้ได้รับค่าจ้างไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของค่าจ้างที่ได้รับอยู่ก่อนพักงาน จนกว่าการสอบสวนจะเสร็จสิ้น เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้น หากปรากฏว่าผู้ถูกพักงานระหว่างสอบสวนไม่มีความผิด ให้มหาวิทยาลัยจ่ายค่าจ้างส่วนที่เหลือทั้งหมดคืนพร้อมดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดบาทห้าสิบบาทต่อปี”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(ศาสตราจารย์ ดร. จรัญ จันทักขณา)

นายกสภามหาวิทยาลัยทักษิณ